Súd:	Okresný súd Galanta
Spisová značka:	26C/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2313210113
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Naďa Pethöová
ECLI:	ECLI:SK:OSGA:2015:2313210113.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Naďou Pethőovou, v právnej veci navrhovateľa U. T., F.. X.XX.XXXX, T. Š. XXX, zastúpená JUDr. Pavol Kolenčík, advokát so sídlom v Šali, Hlavná 56, proti odporcovi E. Q., F.. X.XX.XXXX, T. Š. XXX, zastúpený JUDr. Ivan Rendek, advokát so sídlom v Galante, Šafárikova 1522, o zaplatenie 1850,22 eur a náhrady nemajetkovej ujmy 3000,- eur takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 1850,22 eur do 3 dní.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamieta.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 241,53 eur do 3 dní k rukám právneho zástupcu odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným tunajšiemu súdu navrhovateľka žiadala, aby súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke z titulu náhrady škody sumu 1850,22 eur. V priebehu konania navrhovateľka rozšírila návrh o zaplatenie sumy 3000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Odporca žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu, výsluchom svedkov, vyjadreniami právnych zástupcov navrhovateľky a odporcu, zmluvou o výkone osobnej asistencie, oznámeniami ÚPSVaR Galanta, písomnou korešpondenciou účastníkov konania, výkazom o odpracovaných hodinách, potvrdením o vyplatených odmenách, oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. XT/XXX/XXXX a dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:

Z návrhu a vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľky vyplynulo, že ona ako osobná asistentka uzatvorila zmluvu o výkone osobnej asistencie s odporcom ako osobou s ťažkým zdravotným postihnutím dňa XX.X.XXXX, na základe ktorej bol odporcovi vyplácaný príspevok na osobnú asistenciu, ktorý mal vyplácať navrhovateľke, ale tento jej nevyplácal a ponechal si ho. Týmto spôsobom sa odporca na úkor navrhovateľky neoprávnene obohacoval. Odporcovi bol príspevok vyplácaný na základe predložených výkazov o odpracovaných hodinách, ktoré však navrhovateľka nikdy nepodpísala a boli podpísané inou osobou. Odporkyňa ho vyplácanú výstavku ani nie ani nevedela, odporca ani túto skutočnosť zatajil, zmluvu o poskytovaní osobnej asistencie navrhovateľka ani nepredložil. Dozvedela sa o nej až z oznámenia úradu práce sociálnych vecí a rodiny Galanta zo dňa 7. 2. 2012. V tejto súvislosti navrhovateľka podala na odporcu trestné oznámenie, ktoré konanie bolo skončené dohodou o vine a treste. Dlh odporcu voči navrhovateľke tak predstavuje sumu 1850,22 eura ako náhrada škody. Zmluva

o výkone osobnej asistencie bola uzatvorená pred p. T. na úrade. Táto navrhovateľke vysvetlila, že v čase podpisu zmluvy odporca nemal nárok na príspevok pre osobnú asistentku, avšak hneď ako mu tento nárok vznikne, upovedomí odporkyňu o tejto skutočnosti s tým, že príspevok jej bude vyplácaný proti podpisu na príjmovom pokladničnom doklade. Navrhovateľka bola odporcovi vždy k dispozícii, na základe telefonického oznámenia. Navrhovateľka ho navštevovala denne v nepravidelnom čase, pričom za tieto návštevy v období od X. X. XXXX do XX. X. XXXX nebola navrhovateľke vyplatená žiadna odmena. Tvrdenia odporcu o tom, že jej priniesol domov sumu 152,64 eura nie sú pravdivé, nakoľko navrhovateľka doklad o prevzatí sumy nepodpísala. Tvrdenia odporcu o tom, že príjmový pokladničný doklad podpísal za navrhovateľku na jej príkaz, nie sú pravdivé. Rovnako nie sú pravdivé ani jeho tvrdenia o tom, že navrhovateľka neodpracovala všetky hodiny osobnej asistencie, ktoré uviedol vo výkaze odpracovaných hodín, nakoľko v tom prípade by tento výkaz odporca sfalšoval. V súvislosti so zásahom do súkromia navrhovateľky v dôsledku protiprávneho konania odporcu má navrhovateľka zato, že konaním odporcu spočívajúcom v úmyselnom falšovaní podpisov pri preberaní príspevku za osobu osobného asistenta v roku 2011 a 2012 v jej mene a bez jej vedomia, došlo hlbokému a trvalému zásahu do jej súkromia. Týmto konaním bola navrhovateľka poškodená na svojej dôstojnosti, vážnosti a dobrom mene v tom smere, že v očiach svojich blízkych osôb a známych sa stala predmetom posmechu. Dôvodom posmechu bolo, že navrhovateľka si nevedela zabezpečiť ochranu pred protiprávnym konaním odporcu, pretože sa o vyplácaní príspevku za osobu asistenta ani nezaujímala, keďže o tejto dávke nevedela, a to preto, že jej to odporca zatajil. Týmto konaním bola poškodená dôstojnosť a vážnosť navrhovateľky tak, že v očiach širokej verejnosti sa stala predmetom ponižovania, opovrhnutia, hnevu až osočovania. Jej osoba bola terčom hrubých urážok, slovných útokov a vyhrážania, a to v dôsledku nesprávnej interpretácie verejnosťou na internete uvádzaných udalostí okolo obvinenia odporcu za spreneveru spolu 3700 euro.

Navrhovateľka uviedla, že je členkou klubu zdravotne postihnutých a s odporcom vykonávala vždy všetky činnosti podľa jeho požiadaviek, boli aj na rekondičnom pobyte, keď si vybavoval živnosť ako masér a mal mať nejaké testy. O uvedenej sume zodpovedajúcej náhrade škody sa dozvedela z doložených oznámení úradu práce Galanta ak, keď sa odporcu spýtala, kde sú tie peniaze, tento jej nebol schopný rozumne odpovedať. Čo sa týka sumy 3000 euro ako náhrady nemajetkovej ujmy, odporca svojím konaním výrazne poškodil jej meno a znevážili jej osobu v očiach verejnosti, nakoľko uvedená kauza bola zverejnená v televízii aj na internete, kde bolo rozpísané celé meno navrhovateľky a navrhovateľka bola v rámci internetovej diskusie vystavená osočovaniu a znevažovaniu. Rovnako aj v klube zdravotne postihnutých, ktorého členom sú prevažne starí ľudia, sa na ňu pozerali a správali sa k nej s nedôverou, čím citovo trpela.

Právny zástupca odporcu uviedol, že na návrh považuje v plnom rozsahu za nedôvodný, nakoľko podľa zmluvy z XX. X. XXXX vzniká nárok osobnému asistentovi na odmenu za odpracované hodiny, teda za skutočne vykonanú pomoc. Činnosti uvedené vo výkazoch, ktoré sa pre potreby úradu práce vyhotovovali, boli síce odpracované, avšak nie navrhovateľkou s výnimkou mesiaca júl 2010 a, nakoľko navrhovateľka sama spochybnila hodnovernosť výkazov, preniesla na seba dôkaznú povinnosť, pokiaľ ide o rozsah svojej pomoci. Navrhovateľka práce uvedené vo výkazoch nevykonala, tieto práce vykonali iné osoby, ktoré odporcovi naozaj pomáhali. Pokiaľ ide o jún 2010, napriek tomu, že navrhovateľka nevykonala pre odporcu všetky činnosti uvedené vo výkaze, je pravdou, že v tom období mu osobnú asistenciu poskytovala pomerne často, preto jej celú sumu, ktorá mu bola vyplatená úradom práce, odovzdal. Túto skutočnosť však navrhovateľka spochybnila, na základe čoho je povinná preukázať rozsah svojpomoci v mesiaci jún 2010, čo však doposiaľ neurobila. Čo sa týka zvyšku rozhodného obdobia, t. j. január 2011, júl 2011 až november 2011, január 2012 a február 2012, počas uvedeného obdobia navrhovateľka odporcovi žiadnu osobnú asistenciu neposkytovala. Zmluvu o výkone osobnej asistencie odporca s navrhovateľkou neukončil, napriek tomu, že s výkonom osobnej asistencie spokojný nebol, z dôvodu, že nikto z jeho okolia nechcel novú zmluvu o výkone osobnej asistencie uzavrieť, na základe čoho by odporca prišiel o príspevok za výkon osobnej asistencie. Prostriedky určené na vyplácané úradom práce za osobnú asistenciu odporca vyplácal osobám, ktorému ju skutočne poskytovaných, preto sa v konaní vedenom na Okresnom súde v Galante priznal k spáchaniu prečinu sprenevery. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje návrh v časti uplatnenej náhrady škody vo výške 1850,22 eura za úplne nedôvodný. Čo sa týka náhrady škody z titulu ochrany osobnosti, poukázal na to, že ani navrhovateľka nemá jasno v tom, ako mal odporca do jeho osobnostných práv zasiahnuť, keď v konaní ohľadne toho niekoľkokrát svoje vyjadrenie zmenila. Vo vyjadrení z 20. 6. 2014 uviedla, že k zásahu do jej osobnostných práv malo dôjsť úmyselným falšovaním jej podpisov

pri preberaní príspevku za osobu osobného asistenta v rokoch 2011 a 2012 v jej mene a bez jej vedomia, či ním malo dôjsť k hlbokému a trvalému zásahu do jej súkromia. Na pojednávaní dňa 1. 7. 2014 zase navrhovateľka odôvodnila svoj nárok tým, že odporca mal výrazne poškodiť jej meno a znevážiť jej osobu v očiach verejnosti, nakoľko uvedená kauza bola zverejnená v televízii a aj na internete, kde bolo rozpísané celé meno navrhovateľky a navrhovateľka bola v rámci internetovej diskusie vystavená osočovaniu a znevažovaniu. Vo vyjadrení zo dňa 18. 12. 2014 už navrhovateľka pripustila, že pokiaľ odporca informácie o nej na internet nedal, tak to určite písali kamaráti odporcu a odporcovým zásahom do práv navrhovateľky malo byť to, že mal uviesť jej meno. S uvedeným odporca rezolútne nesúhlasil, nikdy nebolo jeho snahou potupiť navrhovateľku ani znevážiť ani vyvolať voči nej posmech ani ju poškodiť a ani si nemyslí, že jeho konanie bolo spôsobilým takejto ujmy. Skutočnosť, že za navrhovateľku podpísal nejaké doklady, aby mohol príspevok vyplatiť osobám, ktoré mu skutočne pomáhali, nepovažuje za žiaden zásah do jej osobnostných práv. Na internete ani v televízii nikdy neinicioval ani neurobil alebo nežiadal vykonanie akéhokoľvek úkonu, ktorý by smeroval k zverejneniu skutočností, ktoré sú predmetom tohto konania, nepredložila o tom ani žiaden dôkaz. Nikdy sa do takejto diskusie nezapojil a ani neuvádzal navrhovateľkine údaje, ktoré by ju mohli znevažovať, pokiaľ tam bola navrhovateľka znevážená, tak konanie a následok uvedený navrhovateľkou, by nebolo bezprostrednej príčinnej súvislosti, nakoľko by išlo o konanie odporcovi neznámych osôb. Rovnako nikdy na internete neuviedol celé meno navrhovateľky, pokiaľ by aj teoreticky jej meno oznámil svojím priateľom, nikdy nie v úmysle poškodiť navrhovateľku, alebo, aby tieto osoby čokoľvek navrhovateľke uvádzali na internete. Dôkazné bremeno návrh v tejto časti navrhovateľka neuniesla.

Odporca uviedol, že spolupráca s navrhovateľkou bola veľmi problematická, často ju potreboval a ona nemala čas a tak mu pomáhali iní ľudia, ktorí by to zadarmo neurobili, preto z príspevku vyplácal ich. Zmluvu nezrušil preto, lebo iba s platnou zmluvou mohol poberať príspevok, inak by mu tento nárok zanikol. A keďže nemal inú vhodnú osobu, ktorá by s ním následne rovnakú zmluvu uzatvorila, ponechal v platnosti zmluvu uzatvorenú s navrhovateľkou, avšak asistenčné činností vo veľkej miere vykonávali tretie osoby namiesto navrhovateľky. Čo sa týka nemajetkovej ujmy poukázal na to, že on ako nevidiaci príspevky na internet písať nemôže, v tomto sa neangažoval a má pocit že predmetnú internetovú diskusiu rozprúdila práve navrhovateľka. V ostatnej časti sa plne pridržiaval vyjadrenia svojho právneho zástupcu.

Z výsluchu svedkyne E. H. vyplynulo, že je dcérou navrhovateľky odporcu pozná od detstva. O výkone opatrovateľskej činnosti vedela len od svojej matky, táto odporcu navštevovala, 1 krát bola u odporcu v byte aj svedkyňa, lebo matka ubrala nákup. Rovnako od matky vedela, za túto činnosť mala dostávať nejaké peniaze od odporcu, a to až na základe papieru zo sociálky, kvôli čomu bola aj na sociálnej poisťovni. Komunikovala s odporcom, aby jej nejaké peniaze vyplatil, ale nestalo sa tak. Vedela, že matka naňho podala trestné oznámenie, lebo sa dozvedela, že falšoval jej podpis, lebo pracovníčka jej ukázala výpoveď opatrovateľskej činnosti, ktorú však ona nepodpísala. Vzhľadom na to, že všetci bývajú na malej dedine, matka tými označeniami na internete ako sviňa a hyena veľmi trpela a považovala to za nespravodlivé. Túto hanbu rovnako intenzívne prežíva stále. Diskusiu na internete asi rozprúdil odporca. Matka lekára v súvislosti z uvedenou traumou nenavštívila, ak užívala nejaké lieky, tak len voľne dostupné v lekárni.

Z výpovede svedkyne C. E. vyplynulo, že navrhovateľku pozná, momentálne sa s ňou nebaví, a odporca jej brat. Odporcovi svedkyňa pomáhala, najmä mu prala a vykonávala domáce práce, a to aj v čase, keď spolu žili domácnosti, ale aj vtedy, keď dostal nájomný byt a odsťahoval sa. Nemali dohodnutú odplatu, ale z toho, čo mu vyplácal úrad práce, jej nepravidelne poskytoval nejaké sumy každý mesiac, nevedela uviesť v akej výške. Pomáhali mu viacerí ľudia, ktorých u odporcu osobne stretla. Navrhovateľku v domácnosti odporcu nikdy nevidela. Ona nechcela s bratom podpísať zmluvu o výkone opatrovateľskej činnosti, lebo by to boli zbytočné papierovačky .

Z výsluchu svedka E. H. vyplynulo, že s odporcom 8 rokov trénuje a chodí s ním na súťaže, keď odporca potreboval ísť do obchodu alebo na poštu, tak ho zobral, boli dohodnutí na odmene 5 eura za 1 tréning. Vedel, že odporca ho vypláca z peňazí z úradu práce. Odporcovi pomáhali viacerí ľudia z jeho okolia a svedok s ním bol v kontakte aj 5 krát do týždňa. 2 krát bol spolu s odporcom doma u navrhovateľky, navrhovateľku nikdy nevidel. S odporcom nechcel podpísať zmluvu a výkone opatrovateľskej činnosti, z dôvodu nedostatku času. Raz bol svedkom debaty ohľadne vyplatenia asistenčného príspevku medzi navrhovateľkou a odporcom a bolo to v klube zdravotne postihnutých, keď sa odporca pýtal

navrhovateľky, začo vlastne tie peniaze chce, keď nič nerobila, a ona povedala, že to jedno či bude 3 hodiny pri televízora alebo u neho a ona tie peniaze chce.

Z výsluchu svedkyne E. T. vyplynulo, že navrhovateľka a odporca spadali do osobného pracovného obvodu svedkyne, ktorá pracovala na úrade práce. Vec fungovala tak, že odporca ako kvázi zamestnávateľ zamestnal navrhovateľku na účely výkonu osobnej asistencie na základe dohody. Odporca s navrhovateľkou mesačne vyhotovovali výkaz odpracovaných hodín, ktorý bol podpísaný oboma účastníkmi, bol odovzdaný úradu práce a úrad práce následne vyplácal navrhovateľke príspevok na osobnú asistenciu. Všetky príspevky boli v celkovej sume 1850,22 eura a boli navrhovateľkou podpísané, aj keď má vedomosť o tom, že navrhovateľka riešila sfalšovanie týchto podpisov na príjmových dokladoch. Kontrola u odporcu bola v októbri 2011, avšak odporca bol v práci. Príspevky boli vyplácané za obdobie od 1. 6. 2010 asi do roku 2012. Počas tohto obdobia sa nevyskytol úsek, kedy by odporcovi príspevok vyplatený nebol. Svedkyňa osobne prítomná pri výkone asistencie nebola.

Zo spisu Okresného súdu Galanta číslo konania XT /. /. mal súd za preukázané, že trestné konanie vedené proti odporcovi ako obvinenému na základe podnetu navrhovateľky bolo právoplatne ukončené rozsudkom zo dňa 30. 10. 2013, právoplatným 30. 10. 2013, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste a určil, že odporca je vinný, že dňa 31. 5. 2010 uzatvoril zmluvu o výkone osobnej asistencie s osobným asistentom - navrhovateľkou - na dobu neurčitú od 1. 6. 2010, na základe tejto zmluvy odporca následne predkladal úradu práce sociálnych vecí a rodiny Galanta, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, potvrdenia o vyplatených odmenách osobnému asistentovi, na základe, ktorých mu bola z úradu práce vyplatená suma za obdobie roku 2010 vo výške 152,64 eura, za obdobie roku 2011 suma vo výške 1243,50 eura a za obdobie roku 2012 suma vo výške 454,08 eura, pričom potvrdenia o vyplatených odmenách odporca vypisoval a podpisoval v mene navrhovateľky a obdržané finančné prostriedky nevyplatil, ale ich vyplácal za poskytovanie osobnej asistencie iným osobám, čím poškodenému úradu práce, sociálnych vecí a rodiny spôsobil škodu v celkovej výške 1850,22 eura a poškodenej navrhovateľke škodu v celkovej výške 1850,22 eura, čím spáchal prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov, podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka a úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante, ako aj navrhovateľka, boli s nárokom odkázaní na občianske súdne konanie.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa XX. X. XXXX odporca uzatvoril zmluvu o výkone osobnej asistencie s osobným asistentom - navrhovateľkou - na dobu neurčitú od X. X. XXXX. Na základe tejto zmluvy odporca následne predkladal úradu práce sociálnych vecí a rodiny Galanta, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, výkazy osobnej asistencie a potvrdenia o vyplatených odmenách osobnému asistentovi, na základe, ktorých mu bola z úradu práce vyplatená suma za obdobie roku 2010 vo výške 152,64 eura, za obdobie roku 2011 suma vo výške 1243,50 eura a za obdobie roku 2012 suma vo výške 454,08 eura, pričom potvrdenia o vyplatených odmenách odporca vypisoval a podpisoval v mene navrhovateľky a obdržané finančné prostriedky nevyplatil, ale ich vyplácal za poskytovanie osobnej asistencie iným osobám. Navrhovateľke tak nevyplatil spolu sumu 1850,22 eur.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).
Podľa § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je:1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V niektorých prípadoch sa vyžaduje aj zavinenie. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Jednotlivé prípady osobitnej zodpovednosti za škodu zväčša nevyžadujú zavinenie ako predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu. Pokiaľ sa zavinenie nevyžaduje, ide o objektívnu zodpovednosť, to však neznamená, že v týchto prípadoch osobitnej zodpovednosti sa zavinenie škodcu nemôže vyskytnúť. Ak sa vyskytne, nemá síce význam z hľadiska vzniku zodpovednosti, môže však ovplyvniť následky zodpovednosti, najmä rozsah náhrady škody. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť

z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných povinností zákonom uložených, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Niektoré prípady osobitnej zodpovednosti možno vzťahovať len na záväzkovú zodpovednosť (napr. § 421 a 421a), niektoré len na mimozáväzkovú zodpovednosť (napr. podľa § 427 a nasl.). V odseku 1 je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovoprávneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia.

Z vykonaného dokazovania tak bolo preukázané, že odporca porušil zákonnú (z.č. 447/2008 Z.z.) ako zmluvnú (čl. IV a čl. V. zmluvy o výkone osobnej asistencie) povinnosť vyplácať navrhovateľke odmeny za vykonané činnosti podľa zmluvy, ku ktorej skutočnosti sa odporca priznal v trestnom konaní skončenom Rozsudkom OS Galanta sp. zn. 2T/280/2012 zo dňa 30.10.2013. Argumentácia odporcu v tejto súvislosti o tom, že navrhovateľka mala preukázať, že si splnila povinnosti podľa č. IV zmluvy (vykonávať asistentskú činnosť v rozhodujúcom období rokov 2010 až 2012) je irelevantná, nakoľko odporca sám vypracoval podľa čl. V. zmluvy mesačný výkaz o odpracovaných hodinách, ktorého existencia bola jedným zo zmluvných predpokladov pre vyplatenie odmien za osobnú asistenciu. Predmetné výkazy odporca vypracovával, navrhovateľka ich podľa čl. V. zmluvy podpísala, následne boli predložené úradu práce, ktorému slúžili ako rozhodujúci podklad pre vyplatenie odmeny, v priebehu celého zmluvného vzťahu ich hodnovernosť spochybnená nebola. Predmetná argumentácia odporcu sa v danom svetle javí byť účelovou a v priebehu konania nepreukázanou. Práve výkaz o odpracovaných hodinách je rozhodujúcim dôkazným prostriedkom preukazujúcim činnosť navrhovateľky. Skutočnosť, že odporcovi pomáhali aj tretie osoby mimo zmluvného vzťahu, ktorým odmeny zmluvne určené navrhovateľke vyplácal, nie je podstatná, nakoľko nepreukazuje absenciu zmluvnej činnosti navrhovateľky uvedenej vo výkazoch a súd sa nestotožnil s právnym názorom odporcu o tom, že dôkazné bremeno preukázania správnosti výkazov nesie navrhovateľka. Vyššie opísané konanie odporcu tak spĺňa hmotnoprávny predpoklad jeho zodpovednosti za škodu spočívajúci v porušení právnej povinnosti odporcom. V priamej príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporcom je vznik škody na strane navrhovateľky v celkovej sume 1850,22 eur, ktorá suma je v zmysle zmluvy o výkone osobnej asistencie jej ako odmena mala byť vyplatená a o ktorú sumu sa teda majetok navrhovateľky zmenšil. Podľa ustanovenia odseku 1 § 442 OZ sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Aj skutočná škoda aj ušlý zisk je majetkovou ujmou, ktorá postihla poškodeného v dôsledku vzniku zodpovednosti za škodu, ktorú niekto iný spôsobil poškodenému. Následky tejto majetkovej ujmy možno spravidla odstrániť peňažným plnením. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Z ceny poškodenej veci po jej poškodení sa vychádza aj podľa § 443. Tento rozdiel v hodnote majetku treba nahradiť či už peňažným plnením, alebo uvedením veci do predošlého stavu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrhu v časti náhrady škody vo výške 1850,22 eur vyhovel.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 16 OZ kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Predmetom ochrany je osobnosť fyzickej osoby v jej celistvosti. Čiastkové osobnostné práva sú preto chránené len v rámci celkovej osobnosti. Preto aj výpočet jednotlivých čiastkových osobnostných práv v § 11 OZ, ktoré vytvárajú jednotné, základné osobnostné práva, je len demonštratívny. Predmetom práva na česť a dôstojnosť tak, ako je to zvýraznené v dikcii zákona (arg. "občianska česť") je česť občana v jeho rozmanitých spoločenských vzťahoch jednak vo vzťahu k spoločnosti a jednak vo vzťahu k ostatným spoluobčanom. Podľa stanoviska súdnej praxe predmetom ochrany občana je aj jeho česť v odborných kruhoch, v ktorých je známy svojou prácou a činnosťou. Právo na meno je právo na významnú stránku osobnosti občana, ktorou je jeho individualizujúce označenie pozostávajúce z priezviska a osobného mena. Predmetom práva na meno treba rozumieť nielen rodné meno, ale aj vlastné meno. Obdobne je chránené aj krycie meno (pseudonym). Ochrana práva na súkromie zahŕňa širokú ochranu intímnej sféry, vnútorného myšlienkového, či citového života človeka, jeho život v rodine, vo vzťahu k inej osobe, s ktorou je v úzkom citovom, priateľskom alebo obdobnom vzťahu. Svojím spôsobom ide o základné osobnostné právo, pretože zásahy do práva na meno, podobu, prejavy osobnej povahy či telesnú integritu sa zväčša bezprostredne dotýkajú aj vnútornej, intímnej sféry fyzickej osoby. Ochrana intímnej sféry je chránená všeobecne. To znamená, že o porušenie práva na ochranu osobného súkromia ide aj v tých prípadoch, keď ide o pravdivé tvrdenia zasahujúce do intímnej sféry fyzickej osoby. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený. Neoprávnený zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti.

V tejto súvislosti súd vyhodnotil kvalitatívne odlišnú časť nároku navrhovateľky uplatneného návrhom na začatie konania, a to zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 3000,- eur s príslušenstvom, v podobe úroku z omeškania, a to z dôvodu poškodenia cti, dôstojnosti a dobrého mena navrhovateľky v kruhu jej blízkych a známych osôb, konaním odporcu. Konanie odporcu malo spočívať v tom, že inicioval na internetovom portále seredonline.sk debatu o negatívnom výkone asistentskej činnosti navrhovateľkou a následnom trestnom konaní navrhovateľkou iniciovanom podaním podnetu na začatie trestného stíhania, v dôsledku čoho bola navrhovateľka označená jej neznámymi účastníkmi debaty ako „hyena“ a „sviňa“, čo jej spôsobilo okrem už uvedenej straty cti a dôstojnosti aj psychickú pretrvávajúcu traumu. Dôkazné prostriedky navrhnuté a predložené navrhovateľkou predstavovala jednak svedecká výpoveď jej dcéry, z ktorej však nevyplynulo, že by sa na psychickom zdraví dopad celej kauzy prejavil, navrhovateľka nenavštívila odborného lekára, neboli jej predpísané žiadne farmaceutiká. Ďalším dôkazným prostriedkom bol výpis z portálu seredonline.sk, z obsahu ktorého vyplynulo, že ide o verejný portál, kde bola uverejnená tlačová správa o obvinení odporcu zo spáchania prečinu sprenevery, ohľadne ktorej správy sa rozprúdila debata väčšieho počtu ľudí vystupujúcich nie pod vlastnými menami, ale pod tzv. nickom - v podstate ľudí anonymných, ktorí vyjadrovali formou písomných príspevkov svoj názor na vec. Jeden z anonymom v príspevku napísal celé meno a priezvisko ako navrhovateľky, tak aj odporcu. Navrhovateľka bola iným z anonymov označená ako hyena. Z uvedeného nebolo preukázané, že by odporca neoprávneným zásahom poškodil osobnosť navrhovateľky, prípadne jej čiastkového osobnostného práva, nebolo preukázané, že by odporca predmetnú diskusiu inicioval, že by (ako následne navrhovateľka uviedla) navádzal nejakým spôsobom k takejto činnosti svojich priateľov, ani že by uverejnil celé meno a priezvisko navrhovateľky. Rovnako navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala, že predmetná diskusia (prípadne iné konanie odporcu) malo za dôsledok možnosť zníženia jej cti, dobrého mena a dôstojnosti v okruhu známych a navrhovateľke blízkych osôb. Vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena navrhovateľkou v tejto časti a nenaplnenie hmotnoprávnych predpokladov podľa ust. § 13 ods. 1 OZ súd predmetnú časť návrhu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka bola v konaní úspešná v pomere 38%, odporca bol s percentuálnym pomerom 62% úspešnejším účastníkom konania, na základe čoho je navrhovateľka povinná po zohľadnení jeho neúspechu zaplatiť mu na náhrade trov 24% z jeho celkových trov v podobe trov právneho zastúpenia odporcu vyčíslených na sumu 1006,39 eur, t.j. 241,53 eur, ktoré v zmysle ust. § 10 a nasl. Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. pozostávajú z:

· Prevzatie a príprava veci 81,33 eur
· vyjadrenie 23.9.2013 81,33 eur
· pojednávanie 1.7.2014 81,33 eur
· pojednávanie 4.11.2014 (rozšírený návrh) 141,06 eur
· vyjadrenie 6.11.2014 141,06 eur
· pojednávanie 12.2.2015 141,06 eur
· konečný návrh 20.4.2015 141,06 eur
· pojednávanie 17.9.2015 141,06 eur
· RP 1 x 7,81 eur 7,81 eur
· RP 3 x 8,04 eur 24,12 eur
· RP 3 x 8,39 eur 25,17 eur
Spolu 1006,39 eur

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave v písomnom vyhotovení trojmo.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. , t.z.:

1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.